

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА,

33.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 27-го Апрель — 1845 — Wilno. PIĄTEK, 27-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21 Апрель.

Высочайшая Грамота,

Нашему Дѣйствительному Статскому Совѣтнику, Понегителю Бѣлорусскаго Учебнаго Округа Губеру.

Въ воздаяніе за отлично-усердную службу и полезные труды Ваши по Управленію Бѣлорусскимъ Учебнымъ Округомъ, Министромъ Народнаго Просвѣщенія засвидѣтельствованные, Всемилостивѣйше пожаловали Мы Васъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 1-й степени, знаки коего, при семъ препровождаемые, повелѣваемъ Вамъ возложить на себя и носить по установленію. Пребываемъ къ Вамъ Императорскою Нашею милостію благосклонны.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
13-го Апрель 1845 года.

С М Ъ С Ъ.

Мальчикъ съ Пальчикъ;

или

ГЕНЕРАЛЬ ТОМЪ-ТОМЪ.

Нѣсколько уже недѣль вниманіе парижской публики обращено на особенное явленіе человѣческой природы, которое прежде въ американскихъ газетахъ назвали, съ обыкновеннымъ преувеличеніемъ, *малымъ то новымъ подлуннымъ*. Это явленіе есть молодой американскій карликъ, самый меньшій изъ всѣхъ извѣстныхъ донинѣ въ мірѣ, и потому почитаемый начальникомъ всѣхъ ихъ, и называемый вообще, въ насмѣшку, *генераломъ Томъ-Томъ*, что соответствуетъ извѣстному у насъ выраженію: *Мальчикъ съ Пальчикъ*, употребляемому обыкновенно въ простонародныхъ сказкахъ, въ коихъ дѣло идетъ о карлахъ; ибо слово *Thumb* на англійскомъ языкѣ значить большой палецъ руки. Настоящее карлика имя — Чарльсъ Страттонъ; онъ родился въ городѣ Бриджпортѣ, въ Коннектикутской области, въ Соединенныхъ Штатахъ, 11-го Января 1832 года.

Родители его, — говоря словами американскаго его жизнеописателя, изъ коего мы заимствуемъ сіе

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St Petersburg, 21 go Kwietnia.

NAJWYŻSZY DYPLMAT,

Naszemu Rzeczywistemu Radcy Stanu, Kuratorowi Białoruskiego Naukowego Okręgu, Gruberowi.

W nagrodę odznaczającej się gorliwością służby i pożytecznych prac waszych, w zarządzie Białoruskim Naukowym Okręgiem podjętych, a przez Ministra Narodowego Oświecenia poświadczonych, Najlaskawiej Mianujemy was Kawalerem Orderu Św. Anny pierwszej klasy, którego znaki przy tém załączając, Rozkazujemy wam włożyć je na siebie i nosić podług przepisów. Zostajemy ku wam Cesarską Naszą łaską przychylni.

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
13-go Kwietnia 1845 roku.

ROZMAITOŚCI.

МАЛЧЫКЪ ЯК ПАЛЧЫКЪ

czyli

JENERAL TOM-THUMB.

Od kilku już tygodni uwaga publiczności Paryżkiej, zwrócona jest na osobliwsze zjawisko natury ludzkiej, które niegdyś amerykańskie gazety, ogłosiły w zwykłym swym stylu, za „coś nowego pod słońcem”. Zjawiskiem tém, jest młody karlik amerykański, najmniejszy ze znanych dotąd na świecie, i przeto uważany za naczelnika ich wszystkich i nazwany powszechnie przez żart, *Jeneralem Tom-Thumb*, co odpowiada znanemu u nas wyrażeniu: *Malczyk jak palec*, używanemu zwykle w baśniach gminnych, w których jest mowa o karłach; (*Thumb* bowiem w języku angielskim znaczy wielki palec u ręki). Prawdziwe jego nazwisko jest Karol Stratton, miejscem zaś urodzenia miasto Bridgeport, w kraju Connecticut, w Stanach-Zjednoczonych, gdzie przyszedł na świat d. 11 stycznia 1832 roku.

Rodzice jego — mówiąc słowami amerykańskiego jego biografa, z którego tę wiadomość czerpamy — mieli

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Капитулу Орденовъ, 10-го Февраля, въ числѣ прочихъ, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 2-й степени, Подполковникъ Генеральнаго Штаба *Ходзько*, въ награду отличнаго мужества и храбрости, оказанныхъ въ дѣлахъ противъ Горцевъ въ Юнѣ и Июлѣ прошедшаго 1844 года.

— Двѣица Графиня Юлія *Гаусе*, Всемилостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Высочеству Государынѣ Цесаревнѣ.

Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, въ 8-й день Марта Высочайше соизволилъ повелѣть: Клинической въ С. Петербургѣ больницы для малолѣтнихъ дѣтей, въ память въ Бозѣ почившей Государыни Великой Княгини Елисаветы Михайловны, именоваться Елисаветинскою.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 16 Апрѣля.

Въ Мониторѣ напечатано слѣдующее краткое содержаніе принятаго палатою перовъ закона относительно освобожденія Негровъ:

Законъ этотъ долженъ перемѣнить колониальное общество въ его началахъ. Со дня, въ который проектъ этотъ будетъ утвержденъ всеми тремя властями, невольничество пріиметь другой видъ. Въмѣсто личной собственности, будетъ собственность труда. Это будетъ, по словамъ А. Пасси, извѣстный родъ служенія, которое еще существуетъ въ некоторыхъ странахъ Европы. Новый законъ предоставляетъ невольникамъ важныя привилегіи: во-первыхъ, право законной собственности. До сихъ поръ имѣлъ, правда, невольникъ право пользоваться плодами своей бережливости, но это зависѣло отъ него столько, сколько позволялось его властелиномъ. Отнынѣ будетъ онъ пріобрѣтаетъ движимую и недвижимую собственность по силѣ закона; онъ будетъ въправѣ отказывать оную въ пользу своей жены, дѣтей, родныхъ, или кому захочетъ. Это краеугольный камень, на коемъ впоследствии все семейное зданіе, обязанностей и благоденствія коего еще не знали невольники, будетъ воздвигнуто. Но къ чему-бы предоставлять невольнику право собственности на счетъ сберегаемаго имъ имущества, если-бы оно не могло ему послужить для соб-

извѣстіе, — имѣли средній ростъ; они не отличались ни красотой, ни уродливостью, ни тупостью, ни умомъ, ни богатствомъ, ни бѣдностью; никакое особенное явленіе ни предшествовало, ни сопровождало разрѣшенія отъ бремени почтенной мистрисъ Страттонъ. Будущій карликъ, въ минуту своего рожденія, ни чѣмъ не отличался отъ дѣтей своего возраста; онъ имѣлъ ихъ качества и недостатки и въ силѣ ни менѣе ни болѣе какъ и они, то есть 7½ фунтовъ. Когда ему исполнилось семь мѣсяцевъ, его снова взвѣсили, (Биографъ не говоритъ для чего), при чемъ оказалось, что вѣсъ сего уродца достигъ до 15 фунтовъ; онъ также и ростъ съ надлежащею точностію, и достигъ 15 англійскихъ дюймовъ.

„Но тутъ вдругъ окончилась его обыкновенность: Чарльсъ внезапно пересталъ расти. Никто не могъ угадать причины этого, онъ же самъ, сколько ни спрашивали его, не отвѣчалъ ни слова. Только иногда, когда мать его съ нѣжностію предлагала ему обыкновенный вопросъ: „за чѣмъ ты не растешь Чарльсъ?“ Чарльсъ нетерпѣливо потрясалъ головою, и взглядомъ, казалось, говорилъ: да оставьте меня въ покоѣ маменька; у меня есть свой проектъ въ головѣ: „остаюсь маленькимъ, и черезъ это сдѣлаюсь великимъ.“ Впрочемъ, онъ былъ очень тихъ и чрезвычайно послушенъ; любилъ все, что было по вкусу; съ каждымъ днемъ онъ становился милѣе и умнѣе, но все-таки не росъ. Родители совѣтовались съ лѣкарями, но они ничего не могли сказать; да и какъ, въ самомъ дѣлѣ, принудить расти ребенка, который самъ расти не хочетъ или не можетъ. Поэтому, предоставили полной его волѣ исполнить проектъ, который родился въ головѣ его, и Чарльсъ такъ хорошо воспользовался имъ, что

Презъ Найвысшій Указъ до Капитулы Орденовъ зъ Іапа 10-Іутего, въ лѣзбѣ инныхъ, мѣанованы Навалеромъ Ордеру Св. Анны 2-лассы, Подполковникъ Генеральнаго Штабу *Ходзько*, въ награду одзнaczaющего сѣ мѣзтва і валецносі в битвахъ з Гѣралами в Червѣу і Липѣу 1844 року.

— Нравіанка Julia *Панке*, Найласкавіцѣ мѣанована Frejliną Jej Cesarskiej Wysockości Cesarzewnny.

Јего СЕСАРСКА Моść, въ skutku najpoddańszego przełożenia P. Ministra Spraw Wewnętrznych, d. 8-go Marca, Najwyżej rozkazać raczył: aby Szpital Kliniczny w Petersburgu, dla małoletnichъ dzieci, na pamiątkę w Bogu spoczywającej Wielkiej Księżny ELŻBIETY Michalówny, zwał się Szpitalemъ Elżbiety.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парижъ, 16 kwietnia.

Monitor zawiera następujący krótki rys przyjętego przez Izbę Parów prawa względemъ emancypacji niewolników:

„To prawo ma zmienić społeczność kolonialną w jej podstawachъ. Od dnia, w którym ten projektъ przez wszystkie trzy władze przyjęty zostanie, niewolnictwo inną przyjmie postać. W miejsce własności osoby, będzie własność jej pracy. Będzie to, jakъ mówi P. Passy, pewny rodzaj służebności, jaka jeszcze w niektórychъ krajachъ europejskichъ istnieje. Nowe prawo udziela niewolnikowi ważne przywileje, a najprzódъ prawо правного posiadania. Dotądъ miałъ wprawdzie niewolnikъ użytekъ zъ swychъ oszczędności, ale te należały do niego o tyle tylko, o ile się panu podobało. Odądъ nabywać będzie ruchomą i nieruchomą własność na mocy praw; będzie mógłъ nią rozrządzać na korzyść swęj żony, dzieci, rodziny lubъ kogo mu się podoba. Jest to pierwszy fundament, na którymъ później cała budowa familijna, której obowiązkówъ i dobrodziejstwъ jeszcze nie zna niewolnikъ, wznieśloną zostanie. Ale na co-бы się przysięgało zapewnić niewolnikowi własność ubieganychъ jego oszczędności, jeżeli-бы te nie mogły mu posłużyć do jego uwolnienia? Nowe przeto prawo przedstawia niewolnikowi lepsze widoki; przedstawia mu możność wykupienia się zъ niewoli, do czego Panъ radъ nie radъ będzie musiałъ się przychylić. Zmuszone przychylenie się do wykupna, jest drugą podstawą tego prawa, na którymъ

wzrostъ ludzi zwyczajnychъ; nie byli ani piękni, ani brzydzy; ani głupi ani rozumni; ani bogaci, ani ubodzy. Żadenъ szczególniejszy wypadekъ nie zaszedłъ ani przedъ, ani przy rozwiązaniu Pani Stratton. Przyszły karzełekъ, w chwili urodzenia, nie różnił się niczemъ odъ dzieciъ zwyczajnychъ; miałъ wszystkie ichъ zalety i wady, i ważyłъ ni mniej ni więcej jakъ one, to jest 7½ funtów. Kiedy jużъ miałъ 7 miesięcy, przeważono go znów, (Biografъ nie mówi dla czego), i okazało się, że ciężarъ jego powiększył się we dwójce, to jest doszedłъ do funtówъ 15, wzrostъ także postępowałъ zwyczajnie, i dochodziłъ 15 cali angielskichъ.

„Ale tu nagle skończyła się jego zwyczajność: mały Karolekъ jedaymъ razemъ rość przestał. Niktъ nie mógłъ odgadnąćъ przyczyny, onъ zaśъ samъ, choćъ go o to pytano, nie odpowiadałъ ni słowa. Czasemъ tylko, gdy matka jego powtarzała zъ tliwością zwykle zapytanie: „czemu ty nie rośniesz Karolku?“ Karolekъ wstrząsałъ niecierpliwie głową, i wzrokiemъ zdalъ się mówićъ widocznie: „a dajże mi jużъ pokój, Mamocъ; mamъ ja sobie swoje projekta: zostanę małymъ, a stanę się wielkimъ.“ Zresztą byłъ bardzo łagodny i nadzwyczajnie posłuszny; lubiłъ jeść co mu smakowało; zъ każdymъ dniemъ piękniałъ i stawał się roztropniejszymъ, ale jakъ nie roślъ takъ nie roślъ. Rodzice radzili się lekarzów, ale lekarze nie poradzić nie mogli. Bo w rzeczy samej, jakъżе można przymusićъ dziecicę aby roślъ, kiedy ono samo rość nie chce — albo nie może. Zostawiono mu więcъ zupełną wolność, zъ której Karolekъ takъ doskonale korzystałъ, że doszedłszy latъ 7 miu, byłъ ani większy ni cięższy jakъ kiedy miałъ 7 miesięcy, to jestъ miałъ wzrostu 15 cali i ważyłъ 15 funtówъ.“

ственнаго его освобожденія? И потому новый законъ представляетъ невольнику другіе виды, онъ доставляетъ ему возможность выкупить себя изъ неволи, на что его властелинъ, волею или неволею, долженъ согласиться. Следовательно, принужденное согласіе на выкупъ есть второе основное нача о сего закона, на коемъ воздвигнуто будетъ новое общество, и чтобы такимъ образомъ приготовить совершенное освобожденіе. Законъ этотъ не упускаетъ изъ виду и того, чтобы опредѣлить всѣ обязанности властелина относительно трудовъ, совершаемыхъ невольниками. И такъ онъ опредѣляетъ правила на счетъ продовольствія, содержанія и мѣры наказанія. Обезпечиваетъ невольнику возможность дѣлать сбереженія, посредствомъ коихъ онъ ускорить время своего освобожденія. Для сей цѣли назначенъ для него одинъ день въ недѣлю для того, чтобы онъ воздѣлывалъ землю подлѣ своего дома, которою онъ долженъ быть снабженъ. Выручаемый отъ этого труда доходъ, предназначается на его содержаніе. Планъ сей былъ бы недостаточенъ, если бы не было опредѣлено наказанія за нарушеніе сихъ условій съ стороны властелина. Пренный уставъ о невольникахъ наполненъ опредѣленіями наказаній невольниковъ, но почти умалчиваетъ о наказаніяхъ властелина нарушающаго законъ. Новый уставъ содержитъ болѣе справедливыя правила относительно внутренняго управленія колоній. Наконецъ законъ этотъ заключаетъ преобразование присутственныхъ мѣстъ. Судилища донынѣ состояли изъ трехъ судей и четырехъ непримѣнныхъ членовъ, или присяжныхъ; этотъ составъ теперь измѣнить. Виредъ будетъ однимъ судьей болѣе и однимъ присяжнымъ менѣе. Вотъ содержаніе закона, въ коемъ безспорно заключаются начала счастливой будущности.

— Для депутата представлен въ палату проектъ противъ дуэли, по коему вызвавшій подвергается заключенію отъ одного мѣсяца и до цѣлаго года и взысканію пенн отъ 16 до 500 фр.; а всякій выходящій изъ дуэли заключенію отъ 3 мѣсяцевъ до двухъ лѣтъ и — пенн въ 300—1,000 фр.; но въ случаѣ полученія тяжельхъ ранъ противникомъ, — заключенію отъ 1 до 5 лѣтъ и — пенн отъ 500 до 30,000 фр.

— Инструкція, полученія графомъ Понтюа, при
обратномъ выѣздѣ въ Швейцарію, согласны съ пре-
жними въ томъ, что Франція рѣшительно намѣрена
дѣйствовать за одно съ великими державами. По-
сланникъ, однако же, получилъ предписаніе, стар-
аться расположить люцернскій кантонъ къ оставле-
нію намѣренія на счетъ водворенія Іезуитовъ.

— Изъ Альжира пишутъ, что Абд-эль-Кадеръ находится постоянно въ Марокко у племени Гуселай,

когда ему было семь лѣтъ отъ роду, онъ былъ ни
выше, ни толще, ни тяжелѣе того, какъ былъ семи
мѣсяцевъ; онъ вѣсилъ 15 фунтовъ и былъ ростомъ
въ 15 дюймовъ.

Не слѣдуя далѣе за шутивымъ Біографомъ, при-
бавимъ, что ростъ Чарльса отнынѣ нѣсколько увели-
чился: онъ теперь достигъ до 25 англійскихъ дюймовъ,
но вѣсъ остался все тотъ же. Когда онъ ходитъ, то
голова его едва достигаетъ до высоты колыни обыкно-
веннаго человека. Не смотря на то, его черты лица и
члены совершенно пропорціональны; а ноги и руки о-
собенно замѣчательны миниатюрною красотою. Физіо-
номія его — одушевленная и улыбающаяся; цвѣтъ
лица бѣлой, волосы бѣлокурые, глаза большіе и черные
щеки румяныя, уста вѣселяющія; корпусъ его
стройнъ и благороденъ, манеры ловки и исполнены
престижа и достоинства. По сему онъ отличается
необыкновенною легкостью въ танцахъ и прыжкахъ,
и преимущественно удачно представлять прекрас-
нѣйшія древнія статуи и движенія историческихъ лю-
дей, и съ необыкновеннымъ искусствомъ носить раз-
ныя національныя и характеристическіе костюмы Гар-
дербъ его, по сему поводу, стоитъ того, чтобы
упоминать объ ономъ, какъ и о самомъ Чарльсѣ. Умъ
его, въобразно возрасту, кажется весьма развитъ;
онъ имѣетъ обыкновенныя свѣдѣнія, но говорить
только на одномъ своемъ природномъ языкѣ, то есть
на англійскомъ. На предложенныя ему вопросы от-
вѣчаетъ скоро и отчетливо, иногда даже остроумно;
самыя неожиданныя предложенія, которыя дѣлаются
ему часто нарочно, не въ состояніи сбить его. Однимъ
словомъ генераль, Мальчикъ съ Пальчикъ, достоинъ
своего имени и славы.

Такое явление, какъ можно было ожидать, не долго осталось въ мензевщинности, преимущественно

wzniesiona być ma nowa społeczność, aby zupełną emancypacją przygotować. Prawo to ma także na celu oznaczenie wszelkich obowiązków pana względem niewolników, za prace przez nich dopełniane. I tak, stanowi względem żywienia, utrzymania i karnego postępowania; zapewnia niewolnikowi sposób zbierania oszczędności, przez które zbliża dla siebie czas swego oswobodzenia. Na to pozostawiony mu będzie jeden dzień w tygodniu, aby mógł uprawić grunt przy swym domu, który musi mu być udzielony. Dodekód z tej pracy służyć będzie na jego utrzymanie. Ten plan byłby niedokładny, gdyby nie oznaczał kary za przekroczenia warunków ze strony pana. Xięga praw o niewolnikach, upełniona jest wyliczeniem kar na niewolnika, ale prawie zawsze milczy o ukaraniu przekraczającego pana. Prawo nowe zaprowadza słuszniejsze w tym względzie zasady i stanowi kary na panów. Na koniec prawo to zawiera reformę sądownictwa. Sądy składały się dotąd z trzech Sędziów i czterech asystentów, czyli przysięgłych. Ten stosunek został zmieniony. Na przyszłość będzie jeden sędzia więcej a jeden asystent mniej. Oto jest treść prawa, które niezaprzeczenie zawiera w sobie zasady błogiej przyszłości.

— Dwóch Deputowanych przedłożyło Izbie projekt przeciw pojedyńkom, według którego, każde wyzwanie karane być ma więzieniem od 1 miesiąca do 1 roku, i grzywnami od 16 do 500 fr. Każdy zaś pojedyńkujący się więzieniem od 3 miesięcy do dwóch lat, i grzywnami od 300 do 1,000 fr.; przy cięższych zaś ranieniach lub śmierci przeciwnika, więzieniem 5 lat i grzywnami od 500 do 30,000 fr.

— Instrukcye, jakie Hr. Pontois otrzymał udając się z powrotem do Szwajcaryi, nie różnią się od poprzednich, w tém, że stałem postanowieniem Francyi jest, w sprawie Szwajcarskiej działać wspólnie i jednostajnie z wielkimi mocarstwami. Polecono jednak Posłowi, aby Kanton Lucerna starał się nakłonić do zaniechania zamiaru przywołania Jezuitów.

— Z Algieru donoszą, że Abd-el-Kader znajduje się ciągle na ziemi Marokkańskiej, przy pokoleniu Guclajaj, na

Nie idąc dalej za jowialnym biografiem, dodamy, iż wzrost Karolka odtąd powiększył się nieco: ma teraz 25 cali angielskich; ale waga pozostała zawsze taż sama. Gdy idzie, głowa jego dosięga zaledwo kolan zwyczajnego człowieka. Mimo to, rysy i członki jego są doskonale proporcjonalne; nogi zwłaszcza i ręce odznaczają się miniaturową pięknoscia. Wyraz twarzy wesoły i miły; płeć biała, włosy blond, aczy duże czarne, jagody rumiane, skład ust i uśmiech prześliczny; cała postawa kształtna i szlachetna; ruchy zręczne i pełne wdzięku i godności. Ztąd też celuje nadzwyczajną lekkością w tańcu i podskokach, a zwłaszcza odznacza się trafiać naśladowaniem postaci najpiękniejszych posągów starożytnych, i udawaniem ruchów niektórych historycznych ludzi; przytém ze szczególniejszym talentem przybiera różne narodowe i charakterystyczne stroje. Garderoba jego z tego względu, równie prawie ciekawa jest do widzenia, jak i sama jego osoba. Umysł jego, stosownie do wieku, zdaje się być bardzo rozwiniętym; posiada zwykłe wiadomości, ale mówi jednym tylko swoim rodowitym językiem, to jest po angielsku. Na czynione mu zapytania odpowiada żywo i z dokładnością, niekiedy nawet z dowcipem; a najmniej spodziewane, które mu często na umyśle zadają, nie zdołają go zmieszać. Jednym słowem, Generał Malezyk jak Palezyk, wart jest swego tytułu i sławy.

Fenomen taki, jak się można było spodziewać, nie mógł długo pozostać w ukryciu; zwłaszcza w Ameryce,

близъ границы Рифъ. Народонаселеніе этой страны давно признало его султаномъ; однако и тамъ онъ имѣетъ между начальниками непріятелей. Эмиръ опасается, чтобы Мулей-Абд-эль-Раманъ не исполнилъ принятыхъ по-трактату обязательствъ, и для сего отправилъ своего брата Сиди Саида въ Фезъ. Если впрочемъ онъ долѣе пробудетъ близъ нашей границы, то Оранская дивизія, съ помощію кавалеріи, можетъ съ успѣхомъ его преслѣдовать.

— Частное письмо изъ Орана подтверждаетъ извѣстіе, сообщенное о приготовленіяхъ Султана противъ Абд-эль-Кадера. Императоръ не только самъ намѣренъ идти противъ Эмира, но даже дозволяетъ и намъ преслѣдовать его въ мароккскихъ владѣніяхъ, если бы онъ находился подлѣ границы.

— Изъ Маскары пишутъ отъ 30 Марта слѣдующее: 21 с. м. подвижная колонна получила предписаніе выступить изъ Маскары немедленно въ походъ; увѣрили, что Абд-эль-Кадеръ появился въ окрестности Саиды и напалъ на кочующія племена, между Саидою и Квизертомъ. Полковникъ Gery не скрывалъ, что получилъ официальное извѣстіе, что эмиръ отправился въ походъ. Слишкомъ два дня Маскара была въ большомъ движеніи; всѣ мѣры предосторожности были приняты и съ тревогою ожидали извѣстій изъ отряда, который 22 числа, въ самую ненастную погоду, возвратился. Полковникъ Gery узналъ съ достовѣрностію въ Квизертѣ, что ему сообщили ошибочное извѣстіе. Арабы, которые его извѣстили, сами были обмануты появленіемъ сараичи, которую сочли за толпы набѣдниковъ.

— Все, что только возможно перевести изъ развалинъ древней Ниневіи, будетъ перевезено въ Парижъ и помѣщено въ Лувръ.

— Третьяго дня скончалась здѣсь герцогиня Констанція Сальмъ-Дикъ, на 78 году отъ роду, извѣстная своими литературными трудами.

17 Апрѣля.

Г-нъ Рошъ, первый переводчикъ африканскаго отряда, поднесъ Королю для подписанія оба трактата, заключенные съ Марокко. Торговой трактатъ относится только къ сухому пути; торговля же моремъ остается на прежнемъ положеніи. Всякаго рода отпускъ освобождается отъ пошлины; кажется, однако, Франція не много приобрететъ отъ этого пользы, потому что мароккскіе базары наполнены англійскими товарами, и привозимыя сухимъ путемъ французскія издѣлія не выдержали бы состязанія съ англійскими.

Щестьенно въ Америкѣ, гдѣ всякая особенность и новостъ, удивительнымъ образомъ дѣйствуютъ на любопытство публики. И такъ едва карликъ появился въ Нью-Йоркѣ, какъ во всѣхъ американскихъ журналахъ заговорили про дивное—диво, провозглашая, какъ мы сказали выше, что появилось нѣчто новое подлунною (*Something new under the sun*). Таково было заглавіе первыхъ извѣщеній о Чарльсѣ Страттонѣ до тѣхъ поръ, пока ему неприсвоили названія *генерала Толъ-Толба*. Родители его условились съ какимъ то г-мъ Барнумомъ, и вверили ему своего сына для того, чтобы онъ показывалъ его повсюду за деньги. Путешествіе его, по сѣверо-американскимъ Соединеннымъ Штатамъ походило на торжественное шествіе. Тысячи народа толпились вокругъ него; преимущественно женщины на — перерывъ прославляли прелесть его плѣнительной красоты, и не могли на смотрѣться на него. Многія изъ нихъ, какъ утверждаютъ, не равнодушны даже къ нему; и онъ самъ, какъ новый Донъ Жуанъ, ведетъ вѣрный списокъ всѣмъ тѣмъ красавицамъ, кои поцѣловали его, то есть коимъ онъ позволялъ поцѣловать себя. Число ихъ, какъ онъ самъ съ улыбкою объявляетъ спрашивающимъ, простирается уже до милліона. Особенно онъ гордится тѣмъ, что въ этомъ спискѣ, находится имя извѣстной и прелестной танцовщицы Фанни Эльслеръ, которая въ одно съ нимъ время была предметомъ восхищенія Американцевъ, и къ которой питаетъ особенное расположеніе. Разъ, въ одномъ изъ американскихъ городовъ, идя по улицѣ, и будучи преслѣдуемъ несмѣтными толпами любопытныхъ, онъ замѣтилъ Фанни Эльслеръ, которая шла на — встрѣчу; зная ея добросердечность и желая избѣгнуть навязчивости своихъ почитателей, онъ подбѣжалъ къ ней, вскочилъ на руки, и совершенно скрылся въ шарфикѣ, который она имѣла.

границы Риф. Людно́сть тѣхъ околѣй отдавна оглосила го Султана; ма онъ jednak i тамъ między naczelnikami przeciwników. Emir obawia się także, aby Muley Abd-el-Rhman nie wypełnił zaciągniętych traktatem zobowiązań, i w tym celu wysłał podobno do Fez brata swego, Sidi Saïda. Jeżeli jednak dłużej zatrzyma się przy naszej granicy, dywizja Oranu, zaopatrzona w jazdę, może go osiągnąć z pomyślnym skutkiem.

— Prywatna korespondencya z Oranu potwierdza wiadomości udzielone o przygotowaniu czynionych przez Sultana Marokkańskiego przeciw Abd el Kaderowi. Cesarz nie tylko będzie z wojskiem śigał Emira, ale nawet pozwala nam śigać go aż na ziemię marokańską, gdyby się przy granicy trzymał.

— Z Maskary 30 go marca piszą: „21-go b. m. kolumna ruchoma z Maskary otrzymała nagły rozkaz wyruszenia; zapewniano bowiem, że Abd-el-Kader pokazał się w okolicach Saïdy, i napadł pokolenia koczujące między tym miejscem i Quizert. Półkownik Gery nie ukrywał wcale, iż odebrał urzędowe doniesienia, o wyruszeniu w pole Emira. Przeszło dwa dni Maskara była w poruszeniu; przedsięwzięto najściślejsze środki ostrożności, i z obawą oczekiwano wiadomości od kolumny, która 22 go wieczorem, podczas największej niepogody, wróciła. Półkownik Gery dowiedział się z pewnością w Quizert, że miał mylne doniesienia, i że sami Arabowie, którzy go ostrzegali, uwiedzeni zostali pojawieniem się gromady szarańczy, którą wzięli za jeźdźców Abe-el Kadera.“

— Wszystko, co się da przewieźć ze starożytnych ruin Niniwy, w Azyi, będzie sprowadzone do Paryża i umieszczone w Luwrze.

— Onegdaj zmarła tu Xiężniczka Konstancya Salm-Dyck, w 78 roku życia, znana z swego talentu pisarskiego.

Dnia 17 kwietnia.

P. Roches, pierwszy tłumacz wojska Afrykańskiego, przełożył do podpisania Monarsze, oba traktaty zawarte z Marokkiem. Traktat handlowy dotyczy się tylko granic lądowych; morski handel pozostaje na dawniejszej stopie. Wywóz wszelki uwolniony jest od cła; zdaje się jednak, że Francya nie wiele na tém skorzysta, bo targi Marokkańskie zaopatrzone są towarami angielskimi, a wyroby francuskie, sprowadzane lądem, nie mogłyby wytrzymać spółubiegania się z angielskimi.

gdzie każda osobliwość i nowość, dziwnie działa na ciekawość publiczną. Jakoż zaledwo ukazał się w Nowym-Yorku, wszystkie amerykańskie dzienniki zawołały jednogłośnie na dziwo, głosząc, jak rzekło się wyżej, że się zjawilo coś nowego pod słońcem (*Something new under the sun*). Taki był tytuł pierwszego ogłoszenia o Karolu Stratton, nim mu wkrótce przezwisko *Generala Tom Thumb* nadano. Rodzice jego umówili się z niejakim P. Barnum, i powierzyli mu swego syna, dla pokazywania go wszędzie za pieniądze. Podróż jego po Stanach-Zjednoczonych, podobną była do ciągłego tryumfu. Tysiące ludzi, nie tylko po miastach, lecz nawet w ciągu podróży, kupiły się dla widzenia jego; kobiety nadewszystko przesadzały się w wystawianiu jego wdzięków i nie mogły się jego widokiem nasycić. Wiele z nich, jak powiadają, powzięło nawet ku niemu miłość; a on sam, jak nowy Don Juan, utrzymuje dokładny rejestr tych wszystkich, które go pocałowały, to jest, którym on dał się pocałować. Liczba ich, jak sam z uśmiechem pytającym o to oświadcza, dochodzi już do miliona. Nadewszystko zaś chlubny jest z tego, że ma na swojej liście imię sławnej i pięknej tancerki, Fanny Elssler, która w tym właśnie co i on czasie, była przedmiotem uwielbienia Amerykanów, i dla której szczególną zachowuje przychylność. Razu pewnego, w jednym z miast amerykańskich, przechodząc pieszo przez ulicę, i ścigany przez niezliczone mnóstwo ciekawych, ujrzał idącą naprzeciw siebie Fanny Elssler; zafany więc w jej dobroci, i chcąc uciec przed natręctwem wielbicieli swoich, pobiegł ku niej, wskoczył na ręce, i ukrył się całkiem w jej zarękawku, który właśnie miała przed sobą.

— Въ частныхъ письмахъ изъ Мексики сообщаютъ, что участь бывшего президента Сантаны уже рѣшена. Конгрессъ, значительнымъ большинствомъ призналъ его виновнымъ, и черезъ три дня послѣ этого приговорилъ его къ пожизненному изгнанію, а имѣніе его опредѣлилъ конфисковать. Приговоръ, произнесенный противъ Сантаны, утвержденъ большинствомъ 21 голоса, не болѣе, часть членовъ конгресса требовала смертной казни.

— Въ журналѣ *Algerie* пишутъ слѣдующее: 10-го Апрѣля поутру, вся тлемзенская дивизія выступила внезапно въ походъ. На югѣ показался большой отрядъ конницы и это подало поводъ къ поспѣшному выступленію. Неизвѣстно однако же, что это за всадники, откуда, и какія ихъ намѣренія? Съ достовѣрностію однако же извѣстно, что Мароккиты не подали повода къ этому движенію; поэтому слѣдуетъ полагать, что Абд-эль-Кадеръ, преслѣдуемый войсками Абд-эль-Рамаана ищетъ убѣжища у кочующихъ племенъ на югѣ.

18 Апрѣля.

Оппозиція, по-видимому, весьма обрадована новымъ союзникомъ своимъ, коего приобрѣла въ лицѣ Г. Виллена, бывшего министра народнаго просвѣщенія, который съ своей стороны началъ дѣйствовать явно противъ кабинета, и въ статьѣ исполненной желчи и напечатанной въ журналѣ *La Presse*, возстаетъ преимущественно противъ политики Г. Гизо, уподобляя его *Sorès*-у, называя метафизикомъ — и фабрикантомъ революціоннаго правленія. По поводу статьи, въ одномъ изъ оппозиціонныхъ журналовъ, дѣлаютъ сегодня слѣдующія замѣчанія: „Итакъ, всякій выходящій изъ состава кабинета министръ, едва получить свободу, немедленно отвращается и съ негодованіемъ проклинаетъ тѣ мерзкія дѣла, въ которыхъ самъ участвовалъ. Г. Тестъ, правда, ничего не писалъ, но всѣ, кто имѣлъ случай слышать его, вѣрно знаютъ, съ какимъ чувствомъ вышелъ онъ изъ сего кабинета; Г. Вилленъ беретъ въ руки перо, и каждое слово его дышетъ презрѣніемъ къ Г. Гизо. Пускай сама публика лучше разсудитъ, не кротки ли самыя непріязненные вспышки оппозиціонныхъ журналовъ противъ политики министра иностранныхъ дѣлъ, въ сравненіи съ тѣмъ, что объ немъ пишутъ тѣ, кои знали его ближе, и вблизи смотрѣли на его дѣйствія?“

— По разпространившимся вообще слухамъ, Г. Гизо наскучилъ уже этими ежедневными ссорами, этими безконечными схватками, этими побѣдами безъ пользы. Онъ хочетъ выйти изъ кабинета, но не прежде, какъ послѣ новыхъ выборовъ. Г. Тьеръ, немедленно

Въ 1844 году, генералъ, Мальчикъ съ Пальчикъ, подивившись новому свѣту, рѣшился показаться сторуку, и съ этого цѣлю, съ опекуномъ своимъ отправился, въ Январѣ, изъ Нью-Йорка въ Англію. Болѣе 10,000 человекъ сопровождало его къ морскому берегу, когда онъ садился на корабль; улицы, по коимъ онъ долженъ былъ проходить, наполнены были толпами любопытныхъ; дамы изъ всѣхъ оконъ махами платками въ знакъ прощанія; журналы прибѣгали ко всевозможнымъ риторическимъ украшеніямъ, чтобы иѣжко распрощаться съ нимъ. „Пусть легкіе, какъ ты, вѣтерки, — слова одного изъ нихъ, — слегка надуютъ паруса твоей ладіи; пусть прелестные, какъ ты, амурчики открываютъ для тебя сердца всѣхъ.“ — „Шествуй счастливо — говоритъ другой — шествуй удавленнѣе обитателей стараго свѣта. Куда бы, — ты ни появился, ты всегда можешь сказать: пришелъ, увидѣлъ, побѣдилъ. Возвращайся скорѣе къ намъ, въ любящее тебя отечество, гдѣ будутъ ждать тебя миліоны друзей и почитателей твоихъ! Такимъ то словомъ, и съ такимъ то восторгомъ, американскіе журналы и народъ прощались съ любимымъ своимъ праликомъ; а между тѣмъ, — заслуженный бывшій президентъ Соединенныхъ Штатовъ, Г. Тайлеръ, оставивъ свой высокій санъ и отправляясь обратно въ свою провинцію, не могъ найти десятка человекъ, которые бы пришли проститься съ нимъ и проводить за городъ.

Прихавъ въ Англію, маленький нашъ герой встрѣтилъ неменѣе радужный пріемъ. Королева приняла его весьма мило и три раза представляла его принцу Альберту, награждая его при всякомъ случаѣ богатыми подарками. Этотъ примѣръ возбуждалъ подражаніе въ англійской аристократіи, и жарлика, на некоторое время, вошелъ въ моду. Приму-

— Довидаujemy się z listów prywatnych pisanych, z Meksyku, że los byłego Prezydenta Santana jest już rozstrzygnięty. Kongres znakomitą większością uznał go winnym; w trzy dni zaś potem skazał go na dożywotnie wygnanie i konfiskacją całego majątku. Wyrok przeciw niemu wyrzeczony stanął większością 21 głosów; znaczna atoli liczba członków kongressu głosowała za karą śmierci.

— Z dziennika *Algérie*: Wszystkie wojska, należące do dywizji Tlemzeńskiej, wyruszyły nagle dnia 10 kwietnia przed południem. Na południu ujrzano wielką liczbę jeźdźców, i to jest powodem śpiesznego wyjścia dywizji. Nie wiadomo, kto są ci jeźdźcy, skąd przybywają, i jakie są ich zamiary? Jest jednak rzeczą pewną, że Marokanie nie są przyczyną tego poruszenia; sądzić zatem wypada, iż Abd el-Kader, zmuszony przez wojska Abd el-Rhamana do cofnięcia się, mógł szukać schronienia u koczujących plemion na południu.

Dnia 18 kwietnia.

Oppozycja zdaje się być bardzo ucieszoną z nowego sprzymierzenia, jakiego pozyskała w osobie P. Villmain, b. Ministra oświecenia publicznego, który, ze swojej strony, wystąpił jawnie przeciw gabinetowi, i w pełnym żołątku artykule, umieszczonym w dzienniku *La Presse*, powstaje mianowicie przeciw polityce P. Guizota, porównując go z chędem Sieyès, metafizykiem, jak go nazywa, i fabrykantem konstytucji rewolucyjnej. Z powodu rzeczzonego artykułu, jeden z dzienników opozycyjnych, czyni dziś następujące uwagi: „Tak więc każdy występujący z gabinetu Minister, zaledwie się usunie, zaledwie odzyska swobodę, odwraca się i z oburzeniem przeklina szkaradne dzieło, w którym miał udział. P. Teste wprawdzie nie nie napisał, ale wszyscy którzy go słyszeli, mogą powiedzieć, z jakimi uczuciami wystąpił z tego złego sprzymierzenia (z gabinetu). P. Villmain bierze pióro do ręki, a pogarda jego dla P. Guizot, wybucha w każdym jego słowie. Publiczność która je czyta, sama z nich osądzi najlepiej, czy najnieprzyjemniejsze wybuchy pism opozycyjnych, przeciwko polityce Ministra spraw zagranicznych, nie są łagodnie w porównaniu z tēm, co o nim mówią ci, którzy go najbliżej znali, i działanią jego najbliżej widzieli.“

— Według powszechnie rozszerzonej pogłoski, P. Guizot spryskrzył już sobie te codzienne swary, te utarczki bez końca, te zwycięstwa bez korzyści. Chce on ustąpić z gabinetu, ale nie przedź, aż po nowych wyborach. P. Thiers, zaraz po wydaniu dzieła swego *Historii Napoleona*, prze-

W roku 1844, Generał Maleczyk-Palczyk, nadziwiwszy dostatecznie świat nowy, postanowił ukazać się staremu; i w tym celu, z opiekunem swoim, odpłynął w Styczeniu z Nowego-Yorku do Anglii. Przeszło 10,000 osób przeprowadzało go nad brzeg morza, gdy miał wsiadać na okręt; ulice, kiedy przechodził, były napelnione tłumami; ze wszystkich okien powiewały chustki, na znak czułego pożegnania kobiet; dzienniki wyczerpały retoryczne figury, aby go patetycznie pożegnać. „Niech jako ty drobne zefiry — słowa są jednego z nich — podmieć ują w żagle twej nawy; niech jako ty wdzięczne Amorki, wszystkie serca otwierają przed tobą.“ — „Jedź szczęśliwie — powiada drugi — jedź zadziwiać mieszkańców starego świata! Wszędzie, gdziekolwiek się obrócisz, będziesz mógł niewątpliwie powiedzieć: *Veni, Vidi, Vici*; ale rychło powracaj do nas, do kochającej ciebie ojczyzny, gdzie cię oczekują hołdy i uwielbienia miliona twoich przyznawców.“ — Takimto stylem, i z takimto zapalem, dzienniki i lud amerykański żegnali ulubionego Karzełka; kiedy tymczasem — jak ostatnie wiadomości z Washingtonu donoszą — zasłużony były Prezydent Stanów-Zjednoczonych, P. Tyler, gdy po złożeniu swego urzędu z powrotem do swjej prowincyi wyjeżdżał, nie mógł znaleźć kilkunastu osób, coby go przyszły pożegnać i przeprowadzić za miasto.

Za przybyciem do Anglii, małeńki nasz bohater, znalazł nie mniej uprzejme przyjęcie. Królowa przyjęła go nader łaskawie, i przedstawiała po trzykroć Xieciu Albertowi, obdarzając go za każdą razą hojnemi upominkami. Wzór ten pobudził do naśladowania arystokracją angielską, i Karzełka, przez czas niejaki, na świecie mody postawił. Mianowicie zabawiało Anglików trafne przezeu

— Въ извѣстія изъ Англіи сообщаютъ объ огромныхъ военныхъ приготовленіяхъ къ войнѣ съ Северо-Американскими Соединенными Штатами, по дѣламъ Техаса и Орегона.

19 Апрель.

— Въ Мониторѣ обнародованы два Королевскія постановленія, касательно управленія гражданской частью въ Альжиріи. Первое изъ сихъ постановленій, содержащее въ себѣ 31 статью, изданное 15 го с. м. въ замкѣ Э, относится къ опредѣленію и производству гражданскихъ чиновъ; а второе, подписанное того же числа, состоящее изъ 216 статей, касается преобразованія общаго управленія алжирскихъ провинцій и опредѣленія жалованья чиновниковъ.

А Н Г Л И Я

Лондонъ 16 Апрѣля.

стественно интересовало Англичанъ искусное его подражаніе виду и движеніямъ Наполеона, при чемъ Чарльсъ надѣвалъ общезвѣстный его костюмъ. Несмѣтное множество нарочно приготовленныхъ для него игрушекъ, микроскопическихъ часовъ, табакерокъ, пачечекъ и пр., полученныхъ имъ отъ англійскихъ дамъ, свидѣлствуетъ, что и тамъ прекрасный полъ печется объ немъ, и почти удвоилъ списокъ пофловавшихъ его. Но опекунъ его вѣрно болѣе радовался ласкамъ почтенныхъ лордовъ; ибо при вниманіи налога съ доходовъ, самъ добровольно объявилъ, что онъ имѣеть капитала 25,000 фунт. стер., и уплачиваетъ слѣдующіе проценты.

postawili. Mianowicie zabawiano Anglików i francuzów

...и, а једно ризикује и преко рана. ...

...niektórzy Amerykanie Polnochej, z powiatu Teksas i Oregon

Dnia 19 kwietnia.

— *Monitor* umieścił dwa postanowienia Królewskie o

cywilnym zarządzie Algierji. Pierwsze, złożone z 31 artykułów i datowane w zamku Eu 15 h. m. przędza umieszczenie w służbie urzędników i posuwanie ich na wyższe stopnie. Drugie, obejmujące 126 artykułów, i z tej samej daty, reorganizuje ogólny zarząd prowincji Algierjskiej i ustanawia płace urzędników.

ANGLIA.

Londyn, 16 kwietnia.

W 1945 roku...

naśladowanie postawy i ruchów Napoleona, przyczem znany powszechnie strój jego przywdziewał. Niezmiernie wiele umyślnie dla niego robionych cacek, mikroshopicznych zegareczków, tabakierieczek, pudełek i t. d., które od dam angielskich w podarunku otrzymał, świadczały że

W połowie marca ter. roku, Jenerał Tom-Thumb przybył do Paryża, poprzedzony swą chwałą i oczekiwany uprzejmie. Pierwsza wizyta jego była u Króla, który przyjął go na osobném posłuchaniu, w towarzystwie ma-

przysłał go na osobnem posłuchaniu, których swych wnuków. Tom-Thumb przybył na nie z swym orszakami, jakby jaki zagraniczny posłannik. Orszak ten składali: jego opiekun, tlómacz, kamerdyner i muzyk. Opiekun, dla zabawy widzów, zadaje mu różne pytania, ażeby dowcip jego w odpowiedziach okazać; tlómacz wyklada mu, co do niego mówią po francuzku; kamerdyner służy mu do przemiany różnych kostiumów; muzyk zaś gra mu do tańca, albo wtoruje do śpiewu różnych narodowych piosenek. Wszysey obecni na tém posłuchaniu, oddali mu tę sprawiedliwość, iż tak wrozmowie z Królem i z Xiążętami, jako też w całym swém postępowaniu, okazał wielką przytomność umysłu, znajomość etykiety dworskiej i takt towarzyski. Postawiony na okrągłym stole, undawał z kolei postaci różnych znakomitych posagów, a między innemi: Dawida w walce z Goliatem; Samsona wstrząsającego kolumnę, i Herkulesa, gdy lwa Nemejskiego zwycięża. Na pochwałę delikatności Jen. Tom-Thumb,

18 *Апрѣля.*

На другой день послѣ этой аудіенціи у Короля, генералъ Мальчикъ съ Пальчикъ въ первый разъ пред- ставился парижской публикѣ, во время обыкновенной осенней прогулки въ Елисейскихъ поляхъ, на коей, для большаго впечатлѣнія, явился въ замѣчательномъ экипажѣ. Это была прекрасная небольшая карета, нарочно сдѣланная для него въ Лондонѣ, имѣющая въ вышину только 20 дюймовъ, а въ ширину 12, запряженная парой малорослыхъ лошадокъ, ростомъ въ 3 дюма. Кучеръ и лакей при немъ также кар- ланки, хотя нѣсколько по выше своего господина; первый ростомъ въ 3 фута и 8 дюймовъ, а второй въ 3 фута. Все это казалось тѣмъ замѣчательнѣе, что по обѣимъ сторонамъ сей кареты мчались на- лихихъ рослыхъ коняхъ четыре гвардейца, и вѣрно не мало будетъ способствовать къ пріобрѣтенію сбора г-ну Барнуму, который, какъ слышно, намѣренъ изъ Парижа отправиться въ сѣверныя страны, чтобы и тамъ показать своего прибыльнаго уродца.

Dnia 18 kwietnia.

Nazajutrz po tćm posłuchaniu u Króla, Jenerał Malezyk-Palezyk ukazał się po raz pićrwszy publiczności Paryżkićj, w czasie zwykłćj wiosennćj przejaźdzki po Polach Elizejskich, na którą, dla dopełnienia wrażenia, w niemnićj jaksam szczególnym ekwipażu wystąpił. Jest to przesłiezna mała karetka, umyślnie dlań w Anglii robiona, mająca 20 tylko cali wysokości a 12 szerokości; zaprzężona parą karzelkowatych koników, których wzrost nie przechodzi 34 calów. Furman i lokaj są także karłami, lubo znacznie wyższemi od Pana; wzrost pićrwszego wynosi 3 stopy i 8 calów, drugiego zaś 3 stopy. Wszystko to odbijało jeszcze tćn. dziwnićj, przy czćtćrech ogromnych gwardzystach municypalnych, którzy na dzielnych roślach koniach, otaczali z obu stron karetkę Jenerała Tom-Thumb; i przyczyni się zapewne nie mało do pomnożenia chłorów P. Barnum, który, jak słyhać, ma udać się do Paryża do krajów północnych, aby i tam swoje korzystne dziwolątko okazać.

благоприятнаго расположенія сей палаты. Но болѣе всего можетъ побудить партію тори балотировать въ пользу билля то опасеніе, что если бы онъ былъ отвергнутъ, Г. Пиль долженъ былъ бы оставить кабинетъ, а мѣсто его заняли бы виги; въ такомъ случаѣ, назначеніе содержанія, не только для мейнотской семинаріи, но и для всей католической церкви, на счетъ имущества протестантской церкви, было бы неизбежно.

— Сэръ Робертъ Пиль былъ вчера у Королевы, въ Букингемскомъ дворцѣ.

— Говорятъ, что Ея Величество Королева и принцъ Альбертъ будутъ воспріемниками новорожденного сына виконта Вилльерса, внука Сэръ Роберта Пила.

— Изъ Дублина отъ 10-го с. м. уведомляютъ, что двое изъ профессоръ Майнотской семинаріи, получили отъ сэра Р. Пила предписаніе пріѣхать въ Лондонъ, куда они немедленно и отправились.

И т а л і я.

Римъ, 5 Апрѣля.

Вчерашняго чела, Донъ Кастилло и Айсенца вручили кардиналу статсъ-секретарю Ламбургскими вѣрительными грамоты своего двора, аккредитующія его въ званіи чрезвычайнаго испанскаго посланника, касательно церковныхъ дѣлъ, при Римскомъ дворѣ.

— Здоровье аббата Капаччини каждый день улучшается. Посылаются слухи о новыхъ производствахъ, перемѣнахъ и проч.

Флоренція, 8 Апрѣля.

Вчера, вечеромъ, вслѣдствіе апоплексическаго удара, скончалась здѣсь графиня Сюрвилль, вдова Иосифа Бонапарте, бывшаго испанскаго Короля.

Марія-Юлія Бонапарте была дочь богатаго Ліонскаго купца, г-на Клары, и сестра Шведской Королевы, жены недавно скончавшагося Короля Іоана XIV; она вышла замужъ за Иосифа Бонапарте въ 1794 году, но какъ испанская Королева, она никогда не была въ Испаніи, и послѣ паденія Наполеона постоянно жила во Флоренціи. Старшая дочь ея, Летиція Зенеида, находится въ замужествѣ за княземъ Канино, старшимъ сыномъ Луціана Бонапарте; вторая Шарлотта, умершая въ 1839 году, была за Наполеономъ Лудвикомъ, вторымъ сыномъ Лудвика Бонапарте.

Съ итальянскихъ границъ, 9 Апрѣля.

Въ письмахъ изъ Рима утверждаютъ, что Графъ Трапани, братъ Неаполитанскаго Короля, рѣшительно отказался отъ брака съ Испанскою Королевою.

И с п а н і я.

Мадридъ, 8 Апрѣля.

Сегодня въ конгрессѣ разсматриваемъ былъ бюджетъ расходовъ на содержаніе Королевскаго двора. Генералъ Нарваезъ прочиталъ актъ, отъ 11-го Октября, коимъ Королева соизволила на бракъ своей матери съ герцогомъ Ріанзаресъ, Д. Фернандомъ Муниозъ, съ тѣмъ однако же, дабы онъ не употреблялъ, кромѣ личныхъ, ни какихъ другихъ титуловъ, и чтобы дѣти отъ сего брака наследовали только имущество отца. Послѣ непродолжительныхъ преній, утверждена была за Королевою Христиною пенсія въ 3,000,000 реаловъ, большинствомъ 116 голосовъ противъ 9. Требуемая на содержаніе Королевскаго двора суммы равномерно были утверждены.

стѣпѣ, а мѣсце его заняли бы Виги; а wtedy uposażenie, nie tylko seminarium w Maynooth, ale i całego kościoła katolickiego, kosztem funduszów kościoła protestanckiego, byłoby nieuchronnem.

— Sir Robert Peel miał wczoraj posłuchanie u Królowej, w pałacu Buckingham.

— Zapewniają, że Jęj K. Mość, wraz z swym małżonkiem, ma przyjąć do Chrztu nowo-narodzonego syna Wice-Hrabiego i Wice-Hrabiny Villiers, a wnuka Sir Roberta Peel.

— Z Dublinu pod dniem 10-m b.m. donoszą, że dwaj profesorowie z Maynooth, otrzymali od Sir R. Peel polecenie przybycia do Londynu, i że niezwłocznie tam się udali.

W ł o c ł y.

Rzym, 5 kwietnia.

Don Castillo y Aensa wręczył wczoraj Kardynałowi sekretarzowi stanu Lambruschini, pisma swego rządu, uwierzytelniające go w charakterze nadzwyczajnego Posła hiszpańskiego do spraw kościelnych, przy stolicy Apostolskiej.

— Zdrowie Xięcia Capaccini coraz się polepsza. Krążą tu liczne pogłoski o nowych awansach, zmianach i t. d.

Florencja, 8 kwietnia.

Wczoraj wieczorem zakończyła tu życie, w skutku apoplexyi, Hrabina Survilliers, wdowa po Józefie Bonaparte, byłym Królu hiszpańskim.

Marya Julia Bonaparte, była córką bogatego kupca w Lyonie, P. Clary, a siostrą Królowej szwedzkiej, małżonki zmarłego niedawno Króla Jana XIV; zaślubiła się z Józefem Bonaparte roku 1794, ale jako Królowa hiszpańska nie była nigdy w Hiszpanii, mieszkając po upadku Napoleona prawie ciągle we Florencji. Najstarsza jej córka, Letycja Zeneida, jest żoną Xięcia Canino, najstarszego syna Lucjana Bonaparte; druga, Karolina, zmarła w roku 1839, była żoną Napoleona Ludwika, drugiego syna Ludwika Bonaparte.

Od granicy włoskiej, 9 kwietnia.

Listy z Rzymu zapewniają, że Hr. Trapani, brat Króla neapolitańskiego, oświadczył się stanowczo przeciw projektowi zaślubienia się z Królową hiszpańską.

H i s z p a n i a.

Madryt, 8 kwietnia.

Dnia dzisiejszego kongress roztrząsał budżet domu Królewskiego. Generał Narwaez odczytał akt, którym Królowa, pod dniem 11 października, upoważniła swą matkę do zaślubienia D. Fernandez Munoz, Xięcia Rianzarres, z tym jednakże warunkiem, aby nie nosił innych tytułów i godności, jak tylko swoje, i aby dzieci z tego małżeństwa dziedziczyły tylko dobra, przez ojca posiadane. Po krótkich rozprawach, przyznano Królowej Krystynie placę 3,000,000 realów większością 116 głosów przeciw 9. Również zatwierdzono inne summy, żądane dla domu Królewskiego.